

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34C/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116203668
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7116203668.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobcu: V., nar. XX.X.XXXX., bytom T., proti žalovanému: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme „ŽSR“, so sídlom Klemensovova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, v spore o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 19C/317/2012, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 19C/317/2012 **z a m i e t a**.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 17.2.2016 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd povolil obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 19C/317/2012.

2. Žalobu žalobca odôvodnil najmä tými skutočnosťami, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 5.3.2013, vydaným pod č.k. 19C/317/2012-61 v znení opravného uznesenia zo dňa 27.5.2013, č.k. 19C/317/2012-80 bol v celom rozsahu zamietnutý jeho žalobný návrh (vylúčený nárok) na zaplatenie ušlého zisku vo výške 91.383,58 Eur (2.722.895,73 Sk) spolu so 16,5 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2002 do zaplatenia, čo predstavuje uplatňovaný ušlý zisk za obdobie od 1.8.2002 do 131.3.2004. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a k uplatňovanému ušlému zisku vzniesol námietku premlčania. Okresný súd v uvedenom rozsudku sa stotožnil s názorom žalovaného, že už dňa 1.10.2001 mal vedieť o tom (mal vedieť z konania vedeného na Okresnom súde Humenné sp.zn. 11C/1285/00), že jeho spolunájomca V. vypratal nebytové priestory po 1.2.2001, a preto považoval jeho tvrdenie, že nevedel, že V. po 1.2.2001 vypratal ním užívané nebytové priestory na prízemí budovy železničnej zast. Humenné - mesto na základe nájomnej zmluvy č. 512-037/96 z 21.12.1996 za účelovú obranu, a teda, že na tento jeho nárok sa nevzťahuje 10 - ročná premlčaná lehota, keďže v uvedenom liste uvádzal, že mu žalovaný spôsobuje škodu. Tento rozsudok bol vydaný napriek tomu, že v konaní tvrdil, že žalovaný a tiež ani V. ako účastníci nájomnej zmluvy mu nikdy neoznámili, kedy skutočne V. vypratal nebytové priestory na prízemí budovy žel. zast. Humenné - mesto, ktoré užíval od 1.1.1997. Jeho list zo dňa 1.10.2001, ktorým vyzval žalovaného na odovzdanie všetkých nebytových priestorov na prízemí budovy žel. zastávky Humenné - mesto po V. N. napísal len v domnienke, že V. už tieto priestory od 1.2.2001 vypratal, ako to prisľúbil na pojednávaní dňa 1.2.2001 v konaní Okresného súdu Humenné vedeného pod sp. zn. 11C/1285/00, čo je uvedené na str. 2 rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 11C/1285/00-112. Z uvedeného je zrejmé, že nemal dňa 1.10.2001, keď napísal uvedenú výzvu žalovanému túto skutočnosť, že V. už k 1.2.2001 vypratal tieto uvedené nebytové priestory za preukázanú, lebo nemohol zistiť, kto v skutočnosti užíva tieto nebytové priestory, nakoľko tieto priestory užívali dokonca tretie osoby, a to aj pred 1.2.2001 ako aj po 1.2.2001, o čom svedčí skutočnosť, že

žalovaný mu na tento list - výzvu z 1.10.2001 a ani na ďalšiu upresňujúcu výzvu nasledujúcim listom zo dňa 12.10.2001 nedal žiadnu odpoveď. Ak mu žalovaný na túto žiadosť z 1.10.2001 a 12.10.2001 nedal vedieť aký je vlastne skutočný teda aj právny stav po 1.2.2001, je zrejmé, že nemal žiadnu relevantnú informáciu od žalovaného o tom, kto užíva nebytové priestory na prízemní budovy žel. zast. Humenné - mesto, teda či V. vypratá, resp. nevypratá po 1.2.2001 tieto priestory ním dovtedy užívané nebytové priestory budovy žel. zast. Humenné - mesto. Z uvedeného je zrejmé, že jeho list zo dňa 1.10.2001 a 12.10.2001, v ktorom uvádzal, že žalovaný mu spôsobuje škodu, bola len jeho nepotvrdená domnienka a nie preukázaná skutočnosť, ako to vyžaduje zákon. Týmto v zákonnej 3-mesačnej dobe od zistenia novej skutočnosti, ktorú nemohol bez vlastnej viny použiť v pôvodnom konaní, a ktorá môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, týmto podáva tento návrh na obnovu pôvodného konania tunajšieho súdu vedeného na súde pod sp.zn. 19C/317/2012. Touto novou skutočnosťou je, že na pojednávaní vo veci vedenej na súde pod sp.zn. 15C/226/2015, súd predvolal svedka V. I. ktorý po zákonom poučení do súdnej zápisnice z pojednávania dňa 14.1.2016 uviedol: 1. na str. 2, ods. 1, riad. 3 až 8, že medzi ním a žalovaným (ŽSR) bola uzatvorená ďalšia nájomná zmluva (po ukončení jeho nájmu na základe NZ), pričom nevie presne uviesť, kedy táto nová zmluva bola uzatvorená, avšak bolo to určite skôr ako v roku 2013, bolo to hneď potom, ako sme dostali výpoveď, presne v ktorom roku to bolo sa nepamätám. 2. na str. 3 tejto zápisnice, riad. 4 až 10 na moje otázky svedok V. uvádza: že odišiel na základe výpovede zo dňa 1.6.2000 a následne uvádza, že už neobdržal žiadnu inú výpoveď na základe tejto zmluvy z 21.12.1996 (NZ). 3. Na základe uvedeného je zrejmé, že v skutočnosti vypratá V. ním užívané nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 nie k 1.2.2001, ako to predpokladal a uvádzal v pôvodnom konaní 19C/317/2012, ale hneď po prevzatí výpovede z 1.6.2000. Keďže prevzal výpoveď z 1.6.2000 dňa 22.6.2000, tak aj V. prevzal túto výpoveď k tomuto dňu 22.6.2000, a keďže podľa jeho vyjadrenia hneď po prevzatí tejto výpovede uzatvoril so žalovaným novú nájomnú zmluvu, tak je zrejmé, že to bolo ešte v priebehu mesiaca júna 2000. Až z tejto výpovede svedka V. zo dňa 14.1.2016 teda konečne a po prvýkrát sa dozvedel, že on ukončil nájom podľa nájomnej zmluvy koncom júna 2000. Zdôrazňuje tú právne relevantnú skutočnosť, že žalovaný túto výpoveď svedka V. zo dňa 14.1.2016 absolútne nespochybnil, a táto skutočnosť jednoznačne preukazuje, že žalovaný o tom, že V. ukončil nájom podľa nájomnej zmluvy nie k, resp. po 1.2.2001, ako to bolo uvádzané v pôvodnom konaní 19C/317/2012, ale do konca júna 2000 vedel ako prenajímateľ a tiež aj preto, že s ním hneď po obdržaní výpovede z 1.6.2000 uzatvoril novú nájomnú zmluvu, a napriek uvedenému túto skutočnosť neuviedol v pôvodnom konaní a nepredložil novú nájomnú zmluvu medzi ním a V. napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplýva z ust. § 131 ods. 2 O.s.p., že účastníci konania majú vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. Žalovaný vedome nepovedal pravdu a vedome ju zamlčoval len preto, aby ho poškodil na jeho zákonných právach domáhať sa príslušného ušlého zisku, ktorý mu spôsobil žalovaný svojím protiprávnym konaním, ak to uvádzal v pôvodnom konaní 19C/317/2012 (predtým č.k. 26C/55/2006) a tiež aj odvolaciemu súdu po jeho odvolaní proti rozsudku okresného súdu zo dňa 15.3.2013 č.k. 19C/317/2012-61 a túto skutočnosť vedome tajil až do 14.1.2016, keď túto skutočnosť Ing. Ján Malaťák ako svedok uviedol okresnému súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/226/2015.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 17.3.2017 k žalobe žalobcu na povolenie obnovy konania vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 19C/317/2012 o zaplatenie ušlého zisku a bezdôvodného obohatenia uviedol, že rozsudkom zo dňa 15.3.2013 bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá, čo potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/272/2013. Dôvodom na podanie žaloby má byť fakt, že sa žalobca na pojednávaní konanom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/226/2015 od svedka V. (bývalého spolunájomcu žalobcu) dozvedel novú skutočnosť, ktorú podľa jeho názoru, bez svojej viny nemohol použiť v novom konaní a môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku v platnom znení). Touto rozhodujúcou skutočnosťou má byť informácia, že V. opustil prenajaté priestory nie k 1.2.2001, ako to predpokladal v pôvodnom konaní, ale vraj podľa slov svedka, hneď po prevzatí výpovede z Nájomnej zmluvy č. 512-037/96, pričom predpokladá, že výpoveď V. prevzal dňa 22.6.2000 (v deň, kedy ju prevzal aj žalobca). Na tomto mieste je nevyhnutné poukázať na to, že predmetná informácia, na základe ktorej preukazuje žalobca dôvodnosť tejto žaloby, nie je nič iné ako jeho domnienka a fikcia. Žalobca sa opiera o časť vety, obsiahnutej v zápisnici zo dňa 14.1.2016, ktorú vytrhol z kontextu. Nikde v zápisnici nie je poznamenané, kedy presne svedok - bývalý spolunájomca žalobcu prevzal výpoveď, a ani kedy opustil prenajaté priestory. Podľa jeho slov, cit: „ Medzi mnou a žalovaným bola uzatvorená ďalšia zmluva o nájme a podnájme nebytových priestorov. Nevie presne uviesť, kedy táto nová zmluva bola uzatvorená, avšak bolo to určite skôr ako v roku 2013. Bolo to hneď potom, ako sme dostali výpoveď, presne v ktorom roku to bolo, už sa nepamätám.“ Terajší žalovaný (ŽSR) sa v

konaní sp. zn. 11C/1285/000 na Okresnom súde Humenné domáhal voči terajšiemu žalobcovi V. N. a jeho spolunájomcovi, V. vypratania nebytových priestorov a určenia neplatnosti nájomnej zmluvy č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996. V rozsudku zo dňa 1.2.2001 sa na str.2, 2. a 3. odsek uvádza: „Na pojednávaní konanom dňa 1.2.2001 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu proti žalovanému v 1. rade (pozn. V.) späť, pretože tento nárok žalobcu (pozn. ŽSR) na vypratanie nebytových priestorov uznal a urobil to písomne u žalobcu. Žalovaný v 1. rade sa písomne k veci vyjadril a vo svojom vyjadrení uviedol, že návrh žalobcu uznáva a z predmetných nebytových priestorov sa vypratá v lehote určenej žalobcom.“ Pokiaľ by bola fikcia žalobcu o vypratání sa V. z prenajatých nebytových priestorov v júni 2000 správna, bola by táto skutočnosť v rozsudku uvedená namiesto uznania nároku ŽSR V. spolu s príslubom vypratania. Vzhľadom na uvedené máme za to, že tvrdenia žalobcu sú účelové, nepravdivé a ničím nepodložené domnienky.

4. Žalobca v podaní zo dňa 30.5.2017 k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedol, že je to v celom rozsahu nepodložené tvrdenie, ktoré je absolútne účelové, zavádzajúce, ktoré nemá oporu v skutkovom stave a dokonca rozpore so skutkovým stavom zisteným tunajším súdom, ktorý sa uvádza v rozsudku zo dňa 14.1.2016, č.k. 15C/226/2015-212 a v ďalších horeuvedených dôkazoch, ako aj v jeho návrhu na obnovu konania zo dňa 14.2.2016. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na dva dôvody, pre ktoré považuje dôvodnosť jeho žaloby na obnovu konania za jeho domnienku a fikciu. Podľa žalovaného sa jedná o tieto dôvody: k vyjadreniu žalovaného na str. 2 ods. 1, že niekde v zápisnici zo dňa 14.1.2016 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015-207 (ďalej len zápisnica) nie je poznamenané, kedy presne svedok - bývalý spolunájomca V. prevzal výpoveď z nájmu (zo dňa 1.6.2000 z Nájomnej zmluvy č. 512-037/96), a ani kedy svedok opustil nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy. K uvedenému tvrdeniu žalovaného uvádza, že toto tvrdenie nie je dôvodné, keďže: 1. svedok - na str. 2, riad. 9 až 15 zápisnice uvádza, okrem iného cit: „že novú zmluvu o nájme uzatvoril so žalovaným hneď potom ako sme (teda keď súčasne svedok a aj on) prevzali výpoveď. V tejto súvislosti poukazuje na to, že mu bola výpoveď doručená doporučenou poštou dňa 20.6.2000, a teda aj svedok mal podľa tohto jeho vyjadrenia najneskôr k tomuto dátumu 20.6.2000 obdržať túto výpoveď, keďže podľa ust. čl. I. bod č. 2 a čl. IV. bod č. 7 nájomnej zmluvy boli spoloční a nerozdielni spolunájomcovia, teda mali právo súčasne užívať nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy z čoho vyplýva, že ich spoločný nájom začal a aj mal byť ukončený v ten istý deň (netýka sa to prípadu, keď jeden z nájomcov ukončí nájom výpoveďou alebo dohodou s prenajímateľom - žalovaným), a v prípade kvalifikovaného ukončenia nájmu napr. výpoveďou danej prenajímateľom - žalovaným obom nájomcom, je táto výpoveď podmienená tým, že obaja nájomcovia obdržia výpoveď v tom istom kalendárnom mesiaci, aby táto výpoveď začala obom nájomcom plynúť súčasne prvým dňom nasledujúceho mesiaca po doručení doporučeného listu o výpovedi tak, ako to určuje Čl. V, bod č. 3 nájomnej zmluvy. Keďže v tejto výpovedi zo dňa 1.6.2000, ktorú prevzal 20.6.2000 bol ako adresát uvedená súkromná fyzická osoba V. bez IČO a DIČ, pričom on ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom V. N. - JES s príslušným IČO a DIČ uvedeným v nájomnej zmluve, z uvedeného dôvodu následne upozornil žalovaného na túto právne relevantnú skutočnosť, ako aj na to, že dôvod uvedený v tejto výpovedi z 1.6.2000 nie je v súlade s účtovnými dokladmi, na základe ktorých žalovanému preukázal splnenie si všetkých povinností vyplývajúcich mu z nájomnej zmluvy, a teda aj zaplatenie za energie, ktoré mali byť dôvodom tejto výpovede z nájomnej zmluvy, v dôsledku čoho žalovaný následne nikdy netrval na jeho vypratání z tejto výpovede zo dňa 1.6.2000 a žalovaný sa v žiadnom súdnom konaní nedomáhal platnosti tejto výpovede z 1.6.2000 voči nemu, keďže by prehral prípadný súdny spor o neplatnosť tejto výpovede z 1.6.2000. Keďže doporučený list o výpovedi zo dňa 1.6.2000 prevzal ako fyzická osoba V. tak túto absolútne ignoroval aj z tohto dôvodu na rozdiel od jeho spoločného a nerozdielneho spolunájomcu V. ktorý túto výpoveď z 1.6.2000 uznal svojím písomným prípisom zo dňa 30.1.2001 adresovaného Okresnému súdu Humenné vo veci sp.zn. 11C/1285/00, keďže bola vystavená na jeho obchodné meno a mal za to, že si nesplnia svoje povinnosti nájomcu v zmysle nájomnej zmluvy. Žalovaný sa snažil o ich vypratanie nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy žalobou zo dňa 25.10.2000 v uvedenom konaní pred Okresným súdom Humenné sp. zn. 11C/1285/00, ale z dôvodu, že nájomná zmluva je absolútne neplatná, keďže údajne nebol daný vopred súhlas Mesta Humenné s jej uzatvorením. Poukazuje na to, že následne po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 1.2.2000, č.k. 11C/1285/00-31, (ktorý predložil žalovaný ako dôkaz v prílohe svojho podania z 14.3.2017) Krajský súd v Prešove právoplatným a vykonateľným uznesením zo dňa 13.5.2002 vydaným pod č.k. 4Co/316/01 zmenil ním napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné z 1.2.2001, č.k. 11C/1285/00-31, tak že návrh žalobcu - ŽSR na určenie absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 10.10.2002 č.k. 11C/1285/00-112, bol zamietnutý samotný žalobný návrh ŽSR zo dňa 25.10.2000 na jeho vypratanie

nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy. Poukazuje na to, že žalovaný mu až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 10.10.2002, č.k. 11C/1285/00-112 zaslal výpoveď zo dňa 20.11.2002, ktorú prevzal dňa 16.12.2002 a na základe až tejto výpovede mal skončiť jeho nájom na základe nájomnej zmluvy. Následne sa v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6C/175/03 domáhal určenia neplatnosti tejto výpovede zo dňa 20.11.2002. Okresný súd Humenné svojím právoplatným a vykonateľným rozsudkom zo dňa 16.11.2014 v celom rozsahu zamietol tento jeho žalobný návrh. Podľa tohto právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 16.11.2014, č.k. 6C/175/03-142 je zrejmé, že jeho nájom nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy skončil aj uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty a to ku dňu 31.3.2003, čo je uvedené aj v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 15.3.2013 pôvodného konania č.k. 19C/317/2012-61 str. 3 ods. 3, ktorým bol zistený tento skutkový stav, že jeho nájom podľa nájomnej zmluvy trval do 31.3.2003. Poukazuje na to, že V. už nebola po 1.6.2000 zaslaná výpoveď z 20.11.2002, keďže on vyprataval nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy ešte v júni 2000 na základe výpovede z 1.6.2000. Svedok na str. 3, riad. 5 až 6 zápisnice po jeho otázke cit.: „Odišli ste na základe výpovede, ktorá Vám bola doručená 1.6.2000?“ uvádza: „Áno“ po niektorej z výpovedí som nebytové priestory opustil, ale či to bola presne výpoveď z tohto dátumu (1.6.2000) sa jednoznačne vyjadriť neviem...“ koniec citátu. Keďže svedok uviedol, že nevie po ktorej výpovedi nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy opustil, z toho vyjadrenia teda vyplýva, že svedok neobdržal nielen túto jednu výpoveď z 1.6.2000, ale aj ďalšie po tejto nájomnej zmluve, a preto sa snažil jeho vyjadrenie objasniť, ako to je uvedené na str. 3 riad. 9 a 10 zápisnice tak, že dal ďalšiu otázku svedkovi, „či obdržal ďalšiu výpoveď“, na to svedok uviedol do zápisnice, cit.: „že na základe nájomnej zmluvy zo dňa 21.12.1996 už nie. Bola to len táto jedna výpoveď (z 1.6.2000)“, koniec citátu. Na základe tejto výpovede svedka, že on obdržal len jednu výpoveď z nájomnej zmluvy a to z 1.6.2000, ktorú v tento deň t.j. 1.6.2000 aj prevzal ako to uviedol do zápisnice a po jeho tvrdení, že hneď po tom, ako dostali výpoveď podpísal novú nájomnú zmluvu so žalovaným je zrejmé, že novú zmluvu podpísal až po skončení jeho nájmu podľa nájomnej zmluvy - teda že po jeho vypratání nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy, a to bolo najneskôr do konca júna 2000. Svedkove vyjadrenie na str. 2, riad. 9 až 15 zápisnice, že ďalšiu zmluvu o nájme a podnájme podpísal so žalovaným hneď potom ako dostali výpoveď - podľa uvedeného vyjadrenia svedka ten výpoveď prevzal dňa 1.6.2000 asi priamo po jej vyhotovení dňa 1.6.2000 u žalovaného, teda bol prítomný pri jej vyhotovení a následne svedok hneď uzatvoril nájomnú zmluvu so žalovaným, výpoveď z 1.6.2000 prevzal ako súkromná fyzická osoba 20.6.2000 doporučeným listom tak ako to stavuje čl. V. bod č. 3 nájomnej zmluvy, a preto ju následne aj žalovaný po jej obdržaní bral ako právne irelevantnú, o čom svedčí už uvedená skutočnosť, že žalovaný mu následne dal kvalifikovanú výpoveď z nájmu až dňa 20.11.2012, ktorú Okresný súd Humenné uvedeným rozsudkom zo dňa 16.11.2014 potvrdil. Na základe uvedeného je zrejmé, že od 1.7.2000 už len on sám bol zákonným nájomcom nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy (č. 512-037/96). Z uvedeného je taktiež zrejmé, že ak svedok prevzal výpoveď z nájmu podľa nájomnej zmluvy dňa 1.6.2000 a hneď, tak nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy tieto priestory svedok vyprataval najneskôr do konca júna 2000, čo až do výpovede svedka dňa 14.1.2016 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 15C/261/2015 absolútne nevedel, a preto túto skutočnosť ani nemohol uviesť v pôvodnom konaní tunajšieho súdu vedenom pod sp. zn. 19C/317/2012 a túto skutočnosť svedok a žalovaný až do 14.1.2016 vedome pred ním a pred Okresným súdom Humenné v konaní sp. zn. 11C/1285/00 podľa jeho názoru vedome zatajili. Na základe uvedeného je zrejmé, že tvrdenie žalovaného, že v zápisnici nie je uvedený presný dátum, kedy svedok prevzal výpoveď, tak toto tvrdenie je nepodložené, keďže svedok potvrdil, že výpoveď prevzal dňa 1.6.2000 (ináč by ju prevzal doporučeným listom dňa 20.6.2000, tak ako on). 2. Hore uvedené skutočnosti v bode 1 a taktiež skutočnosti uvedené v zápisnici na str. 4 a konkrétne v ods. 1 a hlavne na riad. 3 až 16, kde uviedol, že prevzal výpoveď dňa 20.2.2000 (správne 20.6.2000), a že aj svedok prevzal v tento deň (20.6.2000) túto výpoveď, a že z výpovede svedka je jednoznačné, že on tieto priestory opustil najneskôr do konca júna 2000 po tom, čo uzatvoril so žalovaným novú zmluvu, na čo nemal žalovaný a svedok právo, keďže len on zostal jediným zákonným nájomcom týchto priestorov po 1.7.2000 podľa platnej nájomnej zmluvy, a hlavne v ods. 2 riad. 1 až 13 odspodu, keď opätovne uviedol, že svedok skutočne ukončil svoju činnosť na základe nájomnej zmluvy č. 512-037/96 k 1.7.2000. V tejto súvislosti poukazuje na tú právne relevantnú skutočnosť, že všetky hore uvedené skutočnosti v zápisnici z 14.1.2016 uvedené na str. 2 až 4, ktoré uviedol svedok a aj on, žalovaný následne žiadnym spôsobom nespochybnil na tomto pojednávaní a ani dodnes nepožiadaval o opravu tejto zápisnice z 14.1.2016. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný v uvedenom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015 potvrdil výpoveď svedka, že ten prevzal výpoveď z 1.6.2000 v ten istý deň, teda 1.6.2000 a potvrdil aj tvrdenú skutočnosť, že svedok vyprataval k 1.7.2000 nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy na základe výpovede z 1.6.2000, keď k 1.7.2000 svedok ukončil činnosť podľa

nájomnej zmluvy. O tom, že svedok skutočne opustil - vypratal nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 v roku 2000 a nie až po 1.2.2001 dokazuje nasledujúca právne relevantná skutočnosť, že na základe všetkého v súdnom spise tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 15C/216/2015 - teda aj výpovede svedka a aj mojej výpovede a tiež žalovaného do zápisnice na pojednávaní dňa 14.1.2016, tunajší súd vydal v tento deň, t.j. 14.1.2016 rozsudok č.k. 15C/226/2015-212, kde uvádza str. 2, posledný odsek, riad. 2 až 3 odspodu zistený skutkový stav k výpovedi svedka, cit.: „Keď mu (svedkovi) bola doručená výpoveď z nájmu nebytových priestorov v roku „2000“, „okamžite“ nebytové priestory vypratal“, koniec citátu. Zdôrazňuje tu právne relevantnú skutočnosť, že žalovaný nenapadol tento zistený skutkový stav v uvedenom rozsudku tunajšieho súdu z 14.1.2016 č.k. 15C/226/2015-213, a že svedkovi bola doručená výpoveď z nájmu nebytových priestorov v roku 2000, a preto okamžite nebytové priestory vypratal zákonným spôsobom a to to tým, že by žalovaný žiadal o opravu v zápisnici a tiež o opravu v tomto rozsudku. Uvedená výpoveď svedka na pojednávaní dňa 14.1.2016 tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 15C/261/2015 jednoznačne vyvracia písomný záväzok V. zo dňa 30.1.2001 uvedený v rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 1.2.2001 č.k. 11C/1285/00-31, že vypratá uvedené nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy v lehote určenej ŽSR, keďže on už dávno pred 1.2.2001 tieto priestory - ešte v júni 2000 vypratal, a následne V. po 1.7.2000 časť nebytových priestorov na prízemí budovy žel. zast. Humenné - mesto de facto nezákonne užíval na svoje podnikanie nie na základe nájomnej zmluvy, ale na základe novej nájomnej zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovaným, o čom nemal vedomosť, i keď de jure po 1.7.2000 bol už len jediným zákonným nájomcom týchto priestorov. Poukazuje na to, že uvedený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 14.1.2016 č.k. 15C/226/2015-213 vo výrokovej časti je dokonca v priamom rozpore s predchádzajúcim právoplatným a vykonateľným uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.4.2013, č.k. 4Co/223/2010-503, kde na str. 5 ods. 3 a ods. 4 a na str. 6 ods. 2 v spojení s ods. 4 (ktorým bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 30.9.2009, č.k. 34C/108/2002-228) o ktorom súd vedel, je uvedené, že ide o predčasné rozhodnutie, ak súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že ako žalobca nie je aktívne legitimovaný“, a ak následne krajský súd v tomto rozsudku na str. 6 ods. 2 dal pokyn súdu prvého stupňa konkrétne konať po vrátení veci súdu prvého stupňa a následne, ak na str. 6 v ods. 4 tohto rozsudku krajský súd vyjadril svoj právny názor, (ktorým mal byť súd prvého stupňa viazaný - čo však nebol), že sa z pohľadu krajského súdu nejedná o jeho bezúspešné uplatnenie práva. Z uvedeného právneho názoru krajského súdu a ním daných pokynov súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie je zrejmé, že tento súd sa musel a aj vysporiadal v zmysle ust. OSP s aktívnou a tiež pasívnou legitimáciou účastníkov konania - teda, že sú splnené všetky procesné podmienky, a vyslovil aj hore uvedený svoj právny názor, že sa z jeho pohľadu nejedná o bezúspešné domáhanie sa práva. V tejto súvislosti poukazuje na to, že konanie na tunajšom súde vedené pod sp. zn. 15C/261/2015 bolo na základe rozhodnutia v konaní 34C/108/2002, ktorým sa zmenilo z toto pôvodného. Ak napriek uvedenému názoru krajského súdu uvedeného v jeho uznesení zo dňa 25.4.2013 č.k. 4Co/223/2010-503 a ďalších právoplatných rozsudkov o tom, že nájom sa skončil až 31.3.2003 a skutočnosť, že neexistuje žiadna procesná - právna prekážka na strane účastníkov konania, tunajší súd vo svojom rozsudku zo dňa 14.1.2016 č.k. 15C/223/2010-213 zamietol žalobu z dvoch absolútne nepodložených tvrdení uvedených na str. 5 posledný ods., riad. 1 až 6 odspodu, že nebol po 1.7.2000 nájomcom priestorov podľa nájomnej zmluvy, na str. 5 riad 12 a 13 odspodu, že žalovaný (ŽSR) nie je v konaní pasívne legitimovaný a tiež napriek skutočnosti, že samotný tunajší súd v uvedenom rozsudku zo dňa 14.1.2016 č.k. 15C/261/2015-213 na str. 5, riad. 18 až 22, uvádza, že mu bola daná výpoveď dňa 20.11.2012, ktorý bola právoplatným rozhodnutím súdov vyslovená platnou, a že preto sa jeho nájomný vzťah skončil uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty dňa 31.3.2003. Je zrejmé, že odvolaniu proti tomuto rozsudku v celom rozsahu vyhovie odvolací súd. Poukazuje na tú právne relevantnú skutočnosť, že žalovaný sám skutočnosť, že nájom skončil k 31.3.2003, uvádza v iných súdnych konaniach, napr. v konaní Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5C/261/2015, kde ho zastupuje JUDr. Daniela Repková, ktorá je zástupcom žalovaného aj v konaní 34C/45/2016. Skutočnosť o tom, že nájom sa aj podľa tunajšieho súdu skončil dňa 31.3.2003 dokazuje aj právoplatný a vykonateľný rozsudok v pôvodnej veci sp. zn. 19C/317/2012 zo dňa 15.3.2013, kde na str. 2 ods. 3 sa uvádza cit.: „Ako vyplýva zo záverov rozsudku súdu zo dňa 15.6.2011 č.k. 26C/55/2006-460 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.10.2012 č.k. 3Co/371/2011-527 predmetný dojednaný vzťah medzi účastníkmi konania založený písomnou zmluvou č. 512-037/96 zo dňa 21.12.2006 sa skončil 31.3.2013“, koniec citátu. Skutočnosť, že v konaní o náhradu škody vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/223/2010 a aj v tomto súdenom prípade sp. zn. 34C/45/2016 sú splnené všetky zákonné procesnoprávne podmienky, teda aj aktívna a pasívna legitimácia dokazuje aj tá skutočnosť, že v pôvodnom konaní sp. zn. 26C/55/2006, ktorý predchádzalo konaniu sp. zn. 19C/317/2012 bol vyhlásený rozsudok dňa 15.6.2011 č.k. 26C/55/2006-460 nie z nedostatku aktívnej legitimácie účastníkov konania,

(ktorí sú tí istí on a žalovaný ako v našom terajšom konaní sp. zn. 34C/45/2016), čo dokazuje, že boli splnené všetky procesnoprávne podmienky, a tento rozsudok po mojom odvolaní potvrdil krajský súd právoplatným a vykonateľným rozsudkom zo dňa 16.10.2012, č.k. 3Co/371/2011-527. Na základe uvedeného je zrejmé, že dôvody zamietnutia žalobného návrhu na ušlý zisk v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 15C/226/2015 sú nedôvodné a v rozpore s uvedenými právoplatnými rozhodnutiami, a preto v jeho odvolaní zo dňa 9.2.2016, ktoré podal proti rozsudku tunajšieho súdu z 14.1.2016, č.k. 15C/226/2015-207 napadol len jeho výrokovú časť a uvedené dva dôvody zamietnutia jeho žaloby, pričom nespochybnil súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, že V. po doručení výpovede v roku 2000 okamžite vypratá nebytové priestory. K vyjadreniu žalovaného na str. 2 ods. 2 a ods. 3 žalovaný pripojil k svojmu vyjadreniu zo dňa 14.3.2017 ako dôkaz - rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 1.2.2001, č.k. 11C/1285/00-31, (ktorý bol zmenený odvolacím súdom a následne bola zamietnutá žaloba o vypratanie nebytových priestorov) v ktorom sa uvádza, že V. dal prísľub ich vypratanie nebytových priestorov (po 1.2.2001). V tejto súvislosti poukazuje na to, že tento podľa jeho názoru absolútne účelový a zavádzajúci prísľub bol daný V. písomným oznámením zo dňa 30.1.2000, teda pred pojednávaním dňa 1.2.2001, keď bol vyhlásený hore uvedený rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 1.2.2001, č.k. 11C/1285/00-31, (pričom svedok na toto pojednávanie dňa 1.2.2001 ani na predchádzajúce neprišiel), a teda sa nejedná o žiadnu relevantnú svedeckú výpoveď, ktorý by bola relevantná ako to je v prípade svedeckej výpovede svedka do zápisnice, ale absolútne právne nepodložený a nezáväzný a ničím a nikým neoverený údajný záväzok svedka do budúcnosti, ktorý Okresný súd Humenné, a ani on nemohol vopred spochybníť na pojednávaní dňa 1.2.2001, keďže V. a žalovaný neuviedli tomuto súdu a ani jemu pred vydaním uvedeného rozsudku z 1.2.2001, že v skutočnosti V. tieto nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy vypratá už v júni 2000. Ak V. už ako svedok vypovedal dňa 14.1.2016 vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 15C/226/2015, tak si nepochybne po poučení uvedomil prípadnú krivú výpoveď, a preto už nepotvrdil do zápisnice, že splnil svoj záväzok zo dňa 30.1.2001, že po 1.2.2001 vypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy ako to urobil písomným podaním zo dňa 30.1.2001 vo veci Okresného súdu Humenné, sp. zn. 11C/1285/00, ale potvrdil novú skutočnosť do zápisnice po jeho otázke, že výpoveď prevzal dňa 1.6.2000 a hneď po jej obdržaní priestory aj vypratá, z čoho jednoznačne vyplýva, že tieto priestory vypratá už v priebehu júna 2000, o čom svedčí už uvedený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 14.1.2016, č.k. 15C/226/2015-213. V. nevypovedal ako svedok v konaní pred Okresným súdom Humenné sp. zn. 11C/1285/00, a preto jeho písomný prejav z 30.1.2001 o tom, že vypratá nebytové priestory bol podľa jeho názoru účelovým s jediným zámerom, aby ako jediný zákonný nájomca (potom, čo od 1.7.2000 bol len nájomcom všetkých nebytových priestorov budovy žel. zastávky Humenné - mesto na základe nájomnej zmluvy) nemal dozvedieť o tom, že on uzatvoril so žalovaným „poza jeho chrbát“ v roku 2000 po jeho vypratání nebytový priestor v júni 2000 na základe výpovede z nájomnej zmluvy, ktorú prevzal dňa 1.6.2000 novú nájomnú zmluvu na časť týchto prináležiacich nebytových priestorov a žalovaný túto skutočnosť neuviedol v pôvodnom konaní 19C 317/2012 a v konaní pred Okresným súdom Humenné sp. zn. 11C/1285/00 a svedok túto skutočnosť neuviedol v konaní pred Okresným súdom Humenné sp. zn. 11C/1285/00, ale až dňa 14.1.2016 v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015. O tejto skutočnosti svedčí zápisnica, kde na str.3, riad. 14 a 15 na jeho ďalšiu otázku - „Oznámili ste mi, že uzatvárate novú nájomnú zmluvu so žalovaným? svedok uvádza cit.: „Ja som to neriešil. Dostali sme výpoveď, ja som podnikal sám a sám podnikal aj žalobca“, koniec citátu. Z uvedenej výpovede svedka je zrejmé, že svedok mu neoznámil, že on po výpovedi z 1.6.2000, ktorú prevzal ešte v ten istý deň 1.6.2000 s najväčšou pravdepodobnosťou u žalovaného (teda svedok bol s najväčšou pravdepodobnosťou u žalovaného pri vyhotovení tejto výpovede dňa 1.6.2000) uzatvoril so žalovaným hneď (teda v júni 2000) novú nájomnú zmluvu na časť nebytových priestorov podľa nájomnej zmluvy, ktoré mu patrili podľa nájomnej zmluvy, keďže on ich na rozdiel od svedka nevypratá a neuznal výpoveď z nájmu z 1.6.2000. To znamená, že skutočnosť o tom, že svedok vypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č.k. 512/037/96 už v júni 2000 a nie po 1.2.2001 nebola ani svedkom a ani žalovaným tvrdená ako skutočnosť v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/1285/00, a preto ani nemohla byť uvedená v rozsudku tohto súdu dňa 1.2.2001 č.k. 11C/1285/00-31. Myslí si, že to je dostatočná odpoveď žalovanému k jeho vyjadreniu zo dňa 14.3.2017 na str. 2, riad. 8 až 10. Uvedená skutočnosť mu a tiež Okresnému súdu v Humennom nebola známa k 1.2.2001, kedy bol vyhlásený uvedený rozsudok č.k. 11C/1285/00-31, a preto v tomto rozsudku zo dňa 1.2.2001 č.k. 11C/1285/00-31 sa v dobrej viere k písomnému vyjadreniu V. z 30.1.2001 uvádza tento údajný záväzok, že V. vypratá nebytové priestory v lehote určenej žalobcom - ŽSR (z čoho vyplýva, že ich „údajne“ vypratá po 1.2.2001). Je zrejmé, že bol po 1.7.2000, keď svedok V. vypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy ako sa to uvádza v uvedenom rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 14.1.2016, č.k. 15C/226/2015-213, už len jediným zákonným nájomcom všetkých uvedených

nebytových priestorov podľa NZ č. 512-037/96, teda aj tých, ktoré po 1.7.2000 nezákonne žalovaný opätovne odovzdal svedkovi V. na základe novej nájomnej zmluvy ako to uvádza svedok v zápisnici na str. 2, ods. 3, riad. 3 až 7 odspodu a v zápisnici na str. 3 riad. 1 až 3 a 9 až 16 a žalovaný túto skutočnosť - výpoveď svedka na uvedenom pojednávaní dňa 14.1.2016 tunajšieho súdu vo veci 15C/261/2015 ako už uviedol žiadnym spôsobom nespochybnil, a ani následne nepožiadaval po obdržaní zápisnice o opravu zápisnice vo výpovedi svedka. Až po právoplatnom rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 10.10.2002 č.k. 11C/1285/00-112 mu žalovaný dal relevantnú výpoveď zo dňa 20.11.2002, ktorú prevzal dňa 16.12.2002. Keďže výpovedná lehota bola trojmesačná (začína plynúť prvým dňom nasledujúceho mesiaca po jej obdržaní - 16.12.2002) podľa tejto výpovede sa skončil jeho nájom dňa 31.3.2003. Ak žalovaný v rozpore so všetkým hore uvedeným tvrdí, že dôvody na obnovu konania sú len jeho domnienka a fikcia, tak nech túto domnienku a fikciu podporenú všetkým hore uvedeným ako aj uvedený zistený skutkový stav po výpovedi svedka v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 14.1.2016 č.k. 15C/226/2015-2007 vyvráti 2-ma písomnými dôkazmi, ktoré nepochybne boli medzi žalovaným a svedkom vystavené s poukázaním na ust. Čl. VIII. bod č. 1 nájomnej zmluvy a to: predložením odovzdávacieho protokolu nebytových priestorov podpísaného V. a žalovaným, predložením listinného dôkazu, preukazujúceho dátum kedy svedok prevzal túto výpoveď zo dňa 1.6.2000, keďže prevzatie tejto výpovede nepochybne žalovaný si dal potvrdiť podpisom svedka. Keďže sa domnieva, že žalovaný sám dobrovoľne nepredloží ako dôkaz odovzdávací protokol, ktorým mu V. odovzdal nebytové priestory podľa čl. VIII bod č. 1 nájomnej zmluvy, a tiež listinu, ktorou žalovaný preukáže dátum prevzatia výpovede zo dňa 1.6.2000 V. I. týmto žiada súd o zabezpečenie týchto dôkazov od žalovaného. Tieto žiadosti o vyžiadanie dôkazov od žalovaného odôvodňuje tým, že tieto nemá na rozdiel od žalovaného v držaní, a ani mu nikdy neboli dané žalovaným a svedkom do dispozície, a ani mu neboli dané na vedomie do 14.1.2016, keď tieto uviedol so svojej výpovedi svedok, pričom svedok ako jeho spoločný a nerozdielny spolunájomca tieto nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy k 1.7.2000 mal odovzdať jemu a nie žalovanému. Na základe uvedeného záväzku svedka v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/1285/00 „že vypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy a tieto odovzdá v lehote určenej žalovaným 1.2.2001 sa teda dôvodne domnieval, že svedok skutočne po 1.2.2001 odovzdá tieto nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy žalovanému a ten mu ich odstúpi podľa nájomnej zmluvy k čomu nedošlo, a preto koncom roku 2001 a konkrétne dňa 1.10.2001 a následne 12.10.2001 vyzval žalovaného listami o odovzдание týchto priestorov, čo žalovaný neurobil a spočiatku tvrdil, že nevie o čo sa vlastne jedná, a keď mu to ozrejmil, na jeho žiadosti o vydanie týchto nebytových priestorov už absolútne nereagoval, čím mu v podstate vedome zabránil vedieť skutočný stav, že priestory má už znova k dispozícii V., ale už na základe novej nájomnej zmluvy. Teda žalovaný zneužil túto situáciu tak, že uzatvoril s V. a tiež ďalšími 5-timi podnikateľskými subjektmi (ktoré boli dovtedy v nájme u V.) nové nájomné zmluvy na nebytové priestory na prízemí budovy žel. zastávky Humenné - mesto. Uvedené skutočnosti sú doložené dôkazmi v súdnom spise tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015. Tento skutkový stav zistil tunajší súd aj vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 19C/317/2012, a preto túto skutočnosť uvádza vo svojom právoplatnom a vykonateľnom rozsudku zo dňa 15.3.2013, č.k. 19C/317/2012-61 na str. 3 ods. 5, riad. 1 až 5, ktoré cit.: „žalovaný nespochybnil, že potom, čo pán V. ako jeden z nájomcov predmetnej zmluvy (nájomnej zmluvy) uvoľnil priestory ním užívané, žalovaný tieto priestory použil a naložil vo svojej prospech bez toho, aby ich dal k užívaniu žalobcovi ako druhému nájomcovi v zmysle predmetnej zmluvy“, koniec citátu. Uvedeným konaním žalovaného mu bola v jeho priamej súvislosti spôsobená škoda vo forme ušlého zisku, ktorého sa domáhal v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 19C/317/2012 a ktorého sa domáha aj v tomto konaní sp. zn. 34C/45/2016 o obnovu. Poukazuje na to, že jeho 2 listy z 1.10.2001 a 12.10.2001, ktorými žiadal žalovaného o vydanie nebytových priestorov po V., ktoré mal prezvať žalovaný údajne až po 1.2.2001 po písomnom príslube V. N. zo dňa 31.1.2001 adresovanom Okresnému súdu Humenné vo veci sp. zn. 11C/1285/00 sú ako dôkazy v súdnom spise pôvodného konania tunajšieho súdu sp. zn. 19C/317/2012. Odhliadnuc od všetkého hore uvedeného, podľa jeho názoru je výpoveď svedka uvedená v zápisnici značne tendenčná v značnej miere nejasná s odvolávaním sa na to, že svedok si to čo iné nepamätá a táto výpoveď pôsobí tak, aby nebol ňou poškodený a zároveň má za to, že bola učinená tak, aby nevyšiel najavo skutočný vzťah medzi žalobcom a svedkom o čom svedčí skutočnosť, že žalovaný sa v jednom konaní vedenom na tunajšom súde vyjadril, že V. nikdy nepôjde proti ŽSR, že svedok vo svojej výpovedi do zápisnice na str. 2, riad. 9 až 11 uvádza, že on naďalej podniká v týchto nebytových priestoroch, ktoré sú už v súkromnom vlastníctve a vlastníkom týchto priestorov je firma PRENAM s.r.o., že originál nájomnej zmluvy č. 512-037/96 obdržal len V. a napriek jeho 20-ročným žiadostiam o jeho zaslanie aj mne, žalovaný ignoruje dodnes túto jeho zákonnú požiadavku a má k dispozícii len kópie tejto zmluvy, ktorú predložil žalovaný v konaní vedenom na Okresnom súde v Humennom vo veci sp. zn. 11C/1285/00,

resp. v inom konaní. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že svedok a žalovaný potvrdili do zápisnice tú relevantnú skutočnosť, že žalovaný sice odpredal budovu žel. zastávky Humenné - mesto sice firme PRENAM s.r.o. Humenné, ale vedome zamlčali súdu skutočnosť, že majiteľom tejto firmy PRENAM bol a aj naďalej je práve svedok V. so svojou manželkou I.. Na základe uvedeného má za to, že výpoveď svedka je poznamenaná zvláštnym priam nadštandardným priateľským vzťahom k žalovanému, ktorá podľa jeho názoru ovplyvnila jeho svedeckú výpoveď. Podľa jeho názoru nešlo o výpoveď dôveryhodného svedka, o čom svedčí to, že skutočnosti, ktoré uvádza ako dôvod na obnovu konania, boli získané nie na základe samotnej - dobrovoľnej výpovede svedka dňa 14.1.2016 v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 15C/226/2015, ale až na základe mojich otázok kladených svedkovi, ktoré sa uvádzajú v zápisnici. Poukazuje na to, že žalovaný podľa jeho názoru absolútne vedome zamlčal a nepredložil súdu v pôvodnom konaní 15C/226/2015 a ani v tomto konaní 34C/45/2016 relevantné skutočnosti - listinu o dátume prevzatia výpovede (poštovú doručenkou, prípadne inú listinu preukazujúcu túto skutočnosť) a listinu - protokol o odovzdaní nebytových priestorov s uvedením dátumu odovzdania svedkom žalovanému, ktorá predsa musí mať v zmysle ust. čl. VIII bod č. 1 nájomnej zmluvy a navyš so značnou dávkou irónie žalovaný tvrdí, že z mojej stany ide len o moju domnienku a fikciu, keďže vie, že nemá a ani nikdy nemal k dispozícii uvedené listiny. Tento protokol o odovzdaní nebytových priestorov svedkom žalovanému žalovaný nepredložil tunajšiemu súdu nielen v pôvodnom konaní sp. zn. 19C/317/2012, ale ani v konaní sp. zn. 34C/45/2016, resp. 34C/108/2002 a následne v 15C/226/2015 napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva z príslušného ust. OSP a teraz aj z CSP. Na základe všetkého uvedeného má za to, že sú dané dôvody na obnovu pôvodného konania sp. zn. 19C/317/2012 v zmysle ust. § 397 a nasl. CSP, keďže je tu nová skutočnosť, ktorú nemohol v pôvodnom konaní predložiť a oznámiť súdu, nakoľko mu bola a súdu v pôvodnom konaní žalovaným podľa môjho názoru vedome zamlčaná a dozvedel sa o nej až z výpovede svedka na pojednávaní dňa 14.1.2016 vo veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 15C/226/2015 a táto skutočnosť môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže v pôvodnom konaní sp. zn. 19C/317/2012 mal súd za to, že vedel, že svedok vypratá nebytové priestory po 1.2.2001. Nová skutočnosť je tá, že svedok vypratá nebytové priestory ešte v roku 2000 a konkrétne do konca júna, keďže k 1.7.2000 ukončil podnikateľskú činnosť na základe nájomnej zmluvy.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 30.5.2017 uviedol, že nesúhlasí s hypotetickými konštrukciami žalobcu, podľa ktorých sa tento na pojednávaní konanom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/226/2015 od svedka V. (bývalého spolunájomcu žalobcu) dozvedel novú skutočnosť, ktorá má byť dôvodom na podanie návrhu na obnovu konania. Touto skutočnosťou má byť domnienka žalobcu, že Ing. Ján Malaťák prevzal výpoveď z nájmu dňa 22.6.2000 a do konca júna 2000 sa z prenajatých priestorov aj vypratá. K uvedenému sa vyjadrovali podaním zo dňa 14.3.2017, na ktorom trvá. Proti uvedenej fikcii žalobcu svedčí tiež dôkaz, ktorý on sám predložil spolu so svojím podaním zo dňa 11.4.2017, a to vyjadrenie V. adresované Okresnému súdu v Humennom v konaní o vypratanie nebytových priestorov zo dňa 30.1.2001, v ktorom súhlasí so žalobou v plnom rozsahu, ako aj s vypratáním nebytových priestorov. Čo sa týka ostatných skutočností uvedených v podaní žalobcu, k týmto sa nebude vyjadrovať, nakoľko o tých bolo už právoplatne rozhodnuté (konanie pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 19C/317/2012 a Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 11Co/272/2013). Trvá na všetkých doterajších podaniach a vyjadreniach obsiahnutých v súdnom spise a v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím 1. stupňa ako aj s rozhodnutím odvolacieho súdu. Opätovne zdôrazňuje, že má za to, že v tomto prípade nie sú dané dôvody na obnovu konania v zmysle § 397 a nasl. Civilného sporového poriadku.

6. Žalobca v podaní zo dňa 27.5.2017 a zo dňa 23.3.2018 poukázal na skutočnosť, že pre obnovu pôvodného konania je zásadnou skutočnosťou to, že V. nevypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 po 1.2.2001, o čom mal vedieť podľa súdu v pôvodnom konaní, ale to, že v skutočnosti vypratá V. tieto nebytové priestory dokonca júna 2000, o čom ako dôkaz svedčí nasledovná skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/261/2015 sa domáhal na žalovanom ušlého zisku za obdobie od 1.4.2003 do 31.12.2016. O tomto žalobnom návrhu súd rozhodol tak, že ho zamietol. Proti tomuto rozsudku dňa 10.11.2016 podal odvolanie, v ktorom sa na str. 11, bod. č. III, písm. „a“ posledný odsek, posledné tri riadky uviedol, že V. uznal neplatnosť nájomnej zmluvy č. 512-037/96 a ešte v júni 2000 vypratá nebytové priestory po výpovedi zo dňa 20.11.2002, čo žalovaný nepoprel. Dňa 26.5.2017 prevzal zásielku od Okresného súdu Humenné, v ktorej bolo doložené vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.2.2017 k jeho odvolaniu zo dňa 10.11.2016 proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 4.11.2016, č.k. 15C/261/2015. V tomto vyjadrení žalovaného zo dňa 20.2.2017, žalovaný nespochybnil žiadnym spôsobom, že V. vypratá nebytové priestory ním užívané na základe

nájomnej zmluvy č. 512-037/96 do konca júna 2000. Na základe uvedeného je zrejmé, že ak V. vypratol nebytové priestory do konca júna 2000, tak zistenie súdu v pôvodnom konaní, že vedel v 10/2001, že V. po 1.2.2001 vypratol nebytové priestory, bolo nedôvodné ako dôvod pre zamietnutie jeho žaloby na náhradu ušlého zisku. O skutočnosti, že V. I. vypratol nebytové priestory, ktoré užíval podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 v júni 2000 sa po prvýkrát dozvedel až z jeho výpovede zo dňa 14.1.2016 na pojednávaní vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015. To že V. vypratol nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 nie po 1.2.2001, ale už v júni 2000 dokazuje samotná výpoveď V. ako svedka na pojednávaní dňa 15.3.2018 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 15C/226/2015, keď do súdnej zápisnice: na str. 2 posledný riadok a str. 3 riad. 1 a 2, ktorú cit.: „Spomínam si na to, že sme podnikali so žalobcom spoločne. Zmluvu o nájme nebytových priestorov sme mali uzatvorenú spoločne a bolo to zrejme do toho 1.6.2000 do kedy nám bola daná výpoveď“, koniec citátu, na str. 3 ods. 1, riad. 8 a riad. 9, ktorú cit.: „Po 1.6.2000 som už ďalej sám, nie so žalobcom ani so žiadnou inou osobou“, koniec citátu, na str. 4 ods. 1, po jeho žiadosti, aby svedok V. I. „Vysvetlil rozporuplnosť, keďže pred Okresným súdom Humenné dal písomné vyjadrenie zo dňa 30.1.2001, že súhlasí so žalobou a s vypratáním nebytových priestorov, ako je možné, že k 1.1.2001 ste predložili také vyjadrenie o vypratání nebytových priestorov, keď ste mali uzatvorené nájomné zmluvy a to nové nájomné zmluvy so Železnicami SR, svedok V. uvádza cit.: „Neviem sa k tomu vyjadriť“ koniec citátu na str. 4 ods. 2 posledné dva riadky na jeho otázku „Ukončili ste nájom podľa nájomnej zmluvy č. 820121052-2-98 (pozn. nová nájomná zmluva uzavretá medzi V. I. a žalovaným s platnosťou od 1.1.2001 - teda ešte pred vyjadrením V. zo dňa 30.1.2001, dňa keď uviedol, že vypratá nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96) svedok V. uvádza cit.: „Áno, ukončil som nájom k 31.12.2001“, koniec citátu. Na základe uvedeného je zrejmé, že ak v pôvodnom konaní súd vychádzal vo svojom rozhodnutí, zo skutočností, že vedel o tom, že V. po 1.2.2001 vypratol nebytové priestory, ktoré užíval na základe nájomnej zmluvy č. 512-037/96 nebolo opodstatnené, a to len z jedného dôvodu, že žalovaný zamlčal súdu a aj samotné hore uvedené vyjadrenie V. zo dňa 30.1.2001 vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/1285/00 zamlčovalo skutočnosť, že V. dávno pred 30.1.2001 (a to už v júni 2000) vypratol tieto priestory.

7. Podľa ust. § 397 Civilného sporového poriadku proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

8. Podľa ust. § 399 Civilného sporového poriadku žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

9. Podľa ust. § 403 ods. 1 Civilného sporového poriadku žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

10. Podľa ust. § 403 ods. 2 Civilného sporového poriadku žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Podľa ust. § 404 Civilného sporového poriadku za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

12. Podľa ust. § 405 Civilného sporového poriadku odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

13. Podľa ust. § 406 Civilného sporového poriadku v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

14. Podľa ust. § 408 Civilného sporového poriadku dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

15. Podľa ust. § 411 ods. 1 Civilného sporového poriadku Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

16. Podľa ust. § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa ust. § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie,
- g) bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na jeho podklade sa zamietla alebo exekúcia vykonávaná na jeho podklade bolo zastavená, pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
 - 1. neprijateľné zmluvné podmienky,
 - 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
 - 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

18. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1.7.2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa Civilného sporového poriadku. Dôvody obnovy konania upravené v Občianskom súdnom poriadku do 30.6.2016 v § 228 boli zákonodarcom v zásade prebraté aj do novej právnej úpravy Civilného sporového poriadku.

19. Nová právna úprava ust. § 397 Civilného sporového poriadku účinná od 1.7.2016 v podstatných rysoch preberá úpravu taxatívnych dôvodov, na základe ktorých môže byť žaloba na obnovu konania podaná. Precizuje sa úprava explicitným ustanovením tak, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sa majú týkať strán a predmetu pôvodného konania (§ 397 písm. a) Civilného sporového poriadku), má

ísť o dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b) Civilného sporového poriadku). Rozšíril sa dôvod obnovy konania tým, že dôvodom obnovy konania nie je len to, že bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, ale aj v dôsledku trestného činu iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní (§ 397 písm. c) Civilného sporového poriadku). Precizovaný je aj dôvod obnovy konania, ak je právoplatný rozsudok v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, v ktorých je stanovená podmienka, aby išlo o rozhodnutie niektorého z orgánov, ktoré je pre strany záväzné (§ 397 písm. d), e), f)). Dôvodom obnovy konania nie je uplatnenie nároku zo zmenky za podmienok v § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku.

20. Doterajšia úprava (§ 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) sa v podstate preberá aj pokiaľ ide o lehotu troch mesiacov na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 Civilného sporového poriadku), avšak so zmenou plynutia lehoty, ktorá sa nevzťahuje na faktické oboznámenie sa s dôvodmi obnovy, ale na okamih, odkedy mal podávajúcí žaloby na obnovu konania možnosť dozvedieť sa o dôvode obnovy alebo na deň, keď ho mohol uplatniť a preberá sa doterajšia úprava § 230 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, že žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

21. Predmetom konania je žaloba na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.19C/317/2012.

22. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola právoplatne skončená, vyžaduje sprísnené podmienky prípustnosti. Podľa ust. § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedeného vyplýva, že pre aplikáciu tohto dôvodu obnovy konania musia byť kumulatívne splnené tri podmienky: 1. skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy nemohla strana, ktorá podáva žalobu na obnovu konania, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy v čase pôvodného konania objektívne existovali, strana nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť, napr. strana o existencii skutočností a dôkazov nevedela. Skutočnosti a dôkazy museli existovať v čase pôvodného konania, t.j. do vyhlásenia rozsudku. V prípade rozhodnutí sa môže jednať aj o rozhodnutia nové, ktoré boli prijaté po právoplatnom rozhodnutí veci. 2. skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania 3. skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potencionálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania.

23. Žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak. To znamená, že ak by aj existovali dôvody na obnovu konania podľa ust. § 397 Civilného sporového poriadku, ale zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia súdu je možné dosiahnuť iným procesným postupom, nie je žaloba na obnovu konania prípustná.

24. Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Ide o subjektívnu lehotu, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Žalobu na obnovu konania treba podať zároveň v objektívnej trojročnej lehote plynúcej od právoplatnosti rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty. Zmeškania týchto zákonných lehôt nemožno odpustiť. Lehota pre obnovu konania je lehotou prekluzívnou, t.j. jej uplynutím zaniká právo podať návrh na obnovu konania na súde. Zákon pripúšťa výnimky z objektívnej trojročnej lehoty, nepripúšťa však výnimku zo subjektívnej lehoty, v ktorej musí ten, kto sa o dôvode obnovy dozvedel, podať návrh na obnovu konania. Dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

25. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania nie je dôvodná.

26. Žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania sp. zn. 19C/317/2012 z dôvodu, že na pojednávaní vo veci vedenej na súde pod sp.zn. 15C/226/2015, súd predvolal svedka V. ktorý po zákonom poučení do súdnej zápisnice z pojednávania dňa 14.1.2016 uviedol: 1. na str. 2, ods. 1, riad. 3 až 8, že medzi ním a žalovaným (ŽSR) bola uzatvorená ďalšia nájomná zmluva (po ukončení jeho nájmu na základe NZ), pričom nevie presne uviesť, kedy táto nová zmluva bola uzatvorená, avšak bolo to určite skôr ako v roku 2013, bolo to hneď potom, ako sme dostali výpoveď, presne v ktorom roku to bolo sa nepamätám. 2. na str. 3 tejto zápisnice, riad. 4 až 10 na moje otázky svedok V. uvádza: že odišiel na základe výpovede zo dňa 1.6.2000 a následne uvádza, že už neobdržal žiadnu inú výpoveď na základe tejto zmluvy z 21.12.1996 (NZ). 3. Na základe uvedeného je zrejmé, že v skutočnosti vypratal V. ním užívané nebytové priestory podľa nájomnej zmluvy č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 nie k 1.2.2001, ako to predpokladal a uvádzal v pôvodnom konaní 19C/317/2012, ale hneď po prevzatí výpovede z 1.6.2000. Zdôraznil, že žalovaný túto výpoveď svedka V. zo dňa 14.1.2016 absolútne nespochybnil, a táto skutočnosť jednoznačne preukazuje, že žalovaný o tom, že V. ukončil nájom podľa nájomnej zmluvy nie k, resp. po 1.2.2001, ako to bolo uvádzané v pôvodnom konaní 19C/317/2012, ale do konca júna 2000 vedel ako prenajímateľ a tiež aj preto, že s ním hneď po obdržaní výpovede z 1.6.2000 uzatvoril novú nájomnú zmluvu, a napriek uvedenému túto skutočnosť neuviedol v pôvodnom konaní a nepredložil novú nájomnú zmluvu medzi ním a V. napriek tomu, že takáto povinnosť mu vyplýva z ust. § 131 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, že účastníci konania majú vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. Žalovaný vedome nepovedal pravdu a vedome ju zamlčoval len preto, aby ho poškodil na jeho zákonných právach domáhať s príslušného ušlého zisku, ktorý mu spôsobil žalovaný svojím protiprávnym konaním, ak to uvádzal v pôvodnom konaní 19C/317/2012 a tiež aj odvolaciemu súdu po jeho odvolaní proti rozsudku okresného súdu zo dňa 15.3.2013 č.k. 19C/317/2012-61 a túto skutočnosť vedome tajil až do 14.1.2016, keď túto skutočnosť V.k ako svedok uviedol okresnému súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/226/2015.

27. Na tomto mieste súd uvádza, že v prípade obnovy konania ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená.

28. Prípustnosť žaloby o obnovu konania (dôvody obnovy) v zmysle vyššie citovaného ust. § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku môže byť len existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré strana, predtým účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. V tomto prípade sa majú na mysli skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v čase pôvodného konania existovali, a strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (z dôvodu toho, že strana o ich existencii nevedela), zároveň však musí byť splnená i druhá podmienka, a to, že tieto skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o dôvody obnovy konania uvedené v ustanovení § 397 písm. b) Civilného sporového poriadku, ide o situácie, keď účastník konania riadne splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní (napr. nemožno vykonať výsluch svedka pre jeho zdravotný stav). Pri obnove konania však nemôže ísť o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktorú účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R 19/1975).

29. Žalobcovi nič nebránilo zabezpečiť si, či navrhnúť ďalšie dokazovanie vo veci (práve napr. výsluchom svedka V., ktorého výpoveď zo dňa 14.1.2016 pred tunajším súdom vo veci 15C/226/2016 je podľa žalobcu dôvodom pre povolenie obnovy konania) už v priebehu pôvodného konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 19C/317/2012, a nič nemení na veci, že by prípadný návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere by nemusel byť súdom akceptovaný. To ako súdy rozhodli, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania, zákon nepripúšťa možnosť vykonávať dokazovanie po právoplatnom skončení veci, okrem taxatívne uvedených výnimiek, s cieľom dosiahnuť iné rozhodnutie. Za týchto okolností nemožno konštatovať, že by boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, a preto súd rozhodol tak, že návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 19C/317/2012 zamietol.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nakoľko žaloba na povolenie obnovy konania bola zamietnutá, by mal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný na pojednávaní súdu dňa 14.6.2018 sa výslovne vzdal svojho práva na náhradu trov konania, a preto súd rozhodol tak, že mu žiadne trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).